

Тъй минаха тия напрегнати, опасни часове за самодържеца.

Денем: записан в държавни писма и безброй грижи поснабдяване-на войските с оръжие и храни.

Вечер: в молитви и бдения пред раклата на преподобната Петка.

— И сега ми помогни — се молеше горещо той. — Господи, ако ми дариш победа над вероломните угри, обещавам в чест на спасението ни да построя църква на името на спасителя Исуса Христа, която да бъде най-хубавата, най-знатната, най-прославената по цялата ми земя... Ще построя "Свети Спас" на най-високото място на Царевец, с кула толкова висока, че от нея ще се виждат пределите ми по всички посоки.

А царицата прекарваше последните седмици на третата си бременност и чакаше смирено своя тежък час.

Дано това дете не вземе със себе си горчевината на дните, които изживявам — си мислеше тя — тия страшни дни, в които братовите ми войски искат да завладеят земята ни...

Докато венгрите плечкосваха страната между Тимок и Морава и пренасяха с коработи си през Истъра обсадните машини, севастократор Александър ги беше по части. Най-напред той плени вожд на сикулите Богомир и го изпрати в Търновгра, След това настъпи към Бдин, докато куманите се биеха отвъд реката срещу пълчищата на Калман. Тогана Андрея Втори изпрати нови войски начело с магистър Дионисий.

Борбата бе дълга и неравна. Всички войски, които венгрите прекарваха през Истъра, биваха унищожавани от смелите ратници на севастократор Александър, които не спираха нападенията си.

Венгрите не можаха да преминат по-далеч и да унищожат България. Все пак целта им бе постигната. Те бяха отвлекли за дълго време вниманието на Асена от юг и отложили съюз между българи и никейци. А в Кумания бяха откъснали част от земята ѝ, като я бяха нарекли "Севестин" ски банат.